

במדור "קרוא וכתוב" במוסף שבת, מעריב, 24
ביוני, 2005, מקדיש מנחם בן קטע לדיאלוג
פיידון לאפלטון, בתרגומו החדש של שמעון
בוזגלו. בין דברי השבח לאפלטון ולבוזגלו,
מגיש לנו בן גם כמה "פריטי מידע". אנו קוראים:

"פיידון, שנכתב על ידי אפלטון במאה השנייה לפני הספירה...".
וכן נכתב שם על "אמירות פילוסופיות מזוככות ואמיצות (חלקן ישירות מפי
סוקרטס, שאותו מצטט תלמידו אפלטון)".
כן מודיענו מר בן כי סוקרטס "...הלך אל מותו בשמחה, לאחר שנדון על
המרדת העם".

הערות המערכת:

1) אפלטון הלך לעולמו בגיל שמונים, בשנת 348/7 לפני ספירת הנוצרים.
2) קרוב לתחילת הדיאלוג מספר פיידון לאכקרטס מי היו הנוכחים בבית
הכלא ביומו האחרון של סוקרטס, ואומר בפירוש כי אפלטון לא היה שם, כי
היה חולה. מאין אפוא "מצטט" אפלטון? מ"כתבי סוקרטס"?
3) הנוסח הרשמי של ההאשמה שהוגשה לבית הדין נגד סוקרטס מצוי גם
באפולוגיה של אפלטון, גם באפולוגיה של כסנופון, וגם בכמה מקורות
מאוחרים. למיטב ידיעתנו, לא נאמר בו דבר על "המרדת העם".